

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/179/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201063
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201063.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: Handyman s.r.o., so sídlom Obchodná 30, Bratislava, IČO: 35 833 629, právne zastúpeného JUDr. Jánom Vicianom, advokátom, so sídlom Prievozska 14/A, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Prievozska č. 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0949/99/2013 zo 17. apríla 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/134/2014-36 z 28. mája 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/134/2014-36 z 28. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 1S/134/2014-36 z 28. mája 2015 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0949/99/2013 zo 17. apríla 2014, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. F/0224/01/2013 z 28. októbra 2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 500 eur a porušenie § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 377/2004 Z. z.“), nakoľko kontrolou vykonanou dňa 30. júla 2013 v prevádzkovej jednotke PRESSPOINT, Šafárikovo námestie, Bratislava bolo zistené, že osobe mladšej ako 18 rokov boli predané tabakové výrobky.

V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že kontrolný nákup 1 balenia cigariet zn. Davidoff Classic 19ks bol vykonaný osobou mladšou ako 18 rokov - maloletým Vladimírom F. (vo veku 13 rokov) súlade s ustanovením § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo

veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“). Obsluhujúca predavačka žiadnym spôsobom neoverovala vek kupujúceho a tovar odpredala ihneď, bez toho, aby zistovala, či ide o osobu mladšiu ako 18 rokov. Kontrola bola uskutočnená s predchádzajúcim súhlasom rodiča mladistvej osoby, ktorá vykonala kontrolný nákup. Zmluva obsahujúca písomný súhlas rodiča, kde sú uvedené chránené osobné údaje mladistvej osoby, je uložená v administratívnom spise.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na vyjadrenie predávajúcej v inšpekčnom zázname, že kvôli reklamnej nálepke na stánku nevedela odhadnúť vek kupujúceho, pričom v nadväznosti na to uviedol, že stavebno-technické, či estetické riešenie označenia stánku, ako aj pochybenie obsluhujúcej predavačky, sú subjektívnymi skutočnosťami, ktoré nezbavujú žalobcu objektívnej zodpovednosti za zistené porušenie zákona.

S poukazom na ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že zákon pri výkone kontroly neumožňuje súčinnosť maloletej osoby, a že maloletý je oprávnený byť len prítomný pri kontrole, nie vykonávať úkony v rámci kontrolnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu preveriť dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov nie je možné iným spôsobom ako vykonaním kontrolného nákupu priamo maloletou osobou.

Krajský súd poukázal na zistenia z administratívneho spisu žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalobca sa k oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty v lehote stanovenej správnym orgánom nevyjadril, zistený skutkový stav žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Ani v podanom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu žalobca nenamietal skutočnosť, že nebol oboznámený so súhlasom zákonného zástupcu maloletého pred rozhodnutím správneho orgánu. V odvolaní namietal len, že: „do inšpekčného záznamu nebol predložený ani zaznamenaný doklad, na základe ktorého zákonný zástupca maloletého súhlasí s vykonaním kontroly..., čím nie je možno preukázať, že došlo k porušeniu zákona odpredajom cigariet maloletej osobe B. F. vo veku 13 rokov“. O nahliadnutie do spisu žalobca požiadal až dňa 2. júna 2014, záznam o oboznámení so spisom je zo dňa 11. júna 2014, teda až po právoplatnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Krajský súd uviedol, že nahliadnutím do zmluvy o spolupráci uzavretej s rodičmi maloletého (ktorá je súčasťou administratívneho spisu) overil samotné osobné údaje maloletého, ako aj udelenie súhlasu zákonného zástupcu maloletého s vykonaním kontroly za jeho účasti.

Pokiaľ išlo o výšku uloženej sankcie, krajský súd uviedol, že ukládanie sankcií má význam tak represívny ako aj preventívny. Finančný postih nemôže byť neprímerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom. Porušenie zákona má správny orgán povinnosť sankcionovať pokutou vo výške od 331 eur do 6 638 eur. Správny orgán pri ukladaní pokuty prihliadol na závažnosť zisteného protiprávneho konania spočívajúceho v porušení práva spotrebiteľa na ochranu pred vznikom závislosti od nikotínu. Ďalej správny orgán pri určovaní výšky postihu prihliadol na hroziace škodlivé následky na zdravie spotrebiteľov. Došlo k možnému ohrozeniu zdravia mladistvého umožnením požívania tabakových výrobkov, ktorých škodlivosť pre zdravie je všeobecne známa. Správny orgán prihliadol aj na reálnu možnosť vzniku závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku. Uloženie sankcie krajský súd považoval za dôvodnú a primeranú okolnostiam prípadu a súčasne zodpovedajúcu aj požiadavke generálnej prevencie.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Alternatívne žalobca žiadal, aby najvyšší súd zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného a znížil výšku uloženej sankcie na sumu 331 eur.

V odvolaní namietal, že len samotné tvrdenie inšpektorov žalovaného v inšpekčnom zázname nemožno považovať za dostatočný dôkaz, že cigarety boli odpredané maloletej osobe B. F. vo veku 13 rokov.

Inšpektori mali priamo pri kontrole preukázať, že cigarety boli odpredané maloletej osobe B. F. vo veku 13 rokov a že majú k dispozícii súhlas jej zákonného zástupcu na jej prítomnosť pri kontrole.

Žalobca v odvolaní vyjadril aj pochybnosti o platnosti zmluvy o spolupráci, uzatvorenej medzi zákonným zástupcom maloletého a Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, nakoľko inšpektorát je správnym orgánom prvého stupňa a nemá právnu spôsobilosť na uzatvorenie zmluvy bez splnomocnenia štatutárneho zástupcu Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Skutočnosť, že kontrolný nákup vykonal maloletý B. F., je v rozpore s ustanovením § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 128/2002 Z. z., z ktorého vyplýva, že kontrolu možno vykonať len za prítomnosti maloletého, v žiadnom prípade však maloletý nie je oprávnený vykonať kontrolný nákup.

Žalobca tiež namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho námietkou ohľadne neumožnenia nahliadnuť do zmluvy o spolupráci. Nakoľko je táto zmluva súčasťou spisu, žalobca ako účastník správneho konania má právo oboznámiť sa so všetkými podkladmi vo veci. Žalovaný správny orgán odoprel sprístupnenie obsahu zmluvy z dôvodu ochrany osobných údajov maloletého a jeho zákonného zástupcu, pričom tento svoj postup náležitým spôsobom neodôvodnil poukazom na príslušné ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu.

Žalobca v odvolaní tiež namietal nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie výšky uloženej sankcie žalovaným, ktorý nevyhodnotil trvanie zisteného protiprávneho konania, teda či išlo o prvé zistenie porušenia zákona alebo o opakované protiprávne konanie. Poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/177/2010 a 3Sžo/138/2010, v ktorých v obdobných prípadoch zisteného protiprávneho konania najvyšší súd znížil uloženú pokutu na sumu 331 eur, čo predstavuje sankciu na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia.

Žalobca tiež poukázal na nepreskúmateľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, nakoľko v ňom absentuje konkretizácia popisu skutku s určením miesta, času a spôsobu spáchania správneho deliktu.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Uviedol, že inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie postupovali v súlade s § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z., keď vykonali kontrolu za prítomnosti maloletej osoby s predchádzajúcim písomným súhlasom jej zákonného zástupcu, pričom táto bola v inšpekčnom zázname identifikovaná podľa mena, začiatočného písmena jej priezviska a veku v čase kontroly. Vykonať kontrolný nákup, t.j. preveriť dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nie je možné inak ako takým spôsobom, že predmetný nákup zrealizuje maloletá osoba za prítomnosti inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Podľa žalovaného žiadnym právnym predpisom nie je stanovená povinnosť inšpektorov priamo pri kontrole preukázať, že cigarety boli odpredané maloletej osobe B. F. vo veku 13 rokov a že správny orgán má k dispozícii súhlas jej zákonného zástupcu. Predávajúci má právo overiť si vek spotrebiteľa počas nákupu, v tomto čase bol anonymný spotrebiteľ, a nie až po vykonaní nákupu a porušení svojich povinností. Žalovaný správny orgán odmietol tvrdenia žalobcu, že predmetná kontrola nebola vykonaná objektívne.

Pokiaľ ide o platnosť zmluvy o spolupráci, žalovaný uviedol, že v zmysle ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. na čele inšpektorátu je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ. Riaditeľ inšpektorátu koná a rozhoduje za daný inšpektorát, to znamená, že inšpektorát zastupuje navonok a koná v jeho mene. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že na podpis zmluvy o spolupráci so zákonným zástupcom maloletej osoby je potrebné splnomocnenie štatutárneho zástupcu Slovenskej obchodnej inšpekcie (žalobca mal zrejme na mysli ústredného riaditeľa Slovenskej obchodnej inšpekcie) udelené riaditeľovi inšpektorátu. Ak by bol názor žalobcu správny, znamenalo by to, že všetky dokumenty podpísané riaditeľom inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ako napr. rozhodnutia, oznámenia o začatí správneho konania, predvolania, a iné), ktoré boli vydané, by boli

neplatné, čo je absolútne proti logike a chápaniu vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

Žalovaný tiež uviedol, že vzhľadom na ochranu osobných údajov maloletej osoby a jeho zákonného zástupcu a absenciu súhlasu zákonného zástupcu so sprístupnením osobných údajov maloletej osoby, nebolo možné žalobcu oboznámiť s udeleným súhlasom, resp. zmluvou o spolupráci.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného č. SK/0949/99/2013 zo 17. apríla 2014, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. F/0224/01/2013 z 28. októbra 2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 500 eur za porušenie § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z., nakoľko v prevádzkovej jednotke PRESSPOINT, Šafárikovo námestie, Bratislava boli osobe mladšej ako 18 rokov predané tabakové výrobky.

Kontrola zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona č. 377/2004 Z. z. bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie v novinovom stánku PRESSPOINT, Šafárikovo nám., Bratislava (prevádzkovanom žalobcom) vykonaná dňa 30. júla 2013. Kontrolný nákup tabakových výrobkov (1 bal. cigariet zn. Davidoff Classic 19ks á 3,50 eura) bol vykonaný maloletým B. F. (vo veku 13 rokov), teda osobou mladšou ako 18 rokov. Pri kontrolnom nákupe predávajúca tabakové výrobky odpredala ihneď, bez toho, aby overovala vek kupujúceho, teda či sa nejedná o osobu mladšiu ako 18 rokov. Do inšpekčného záznamu vyhotoveného pri kontrole predávajúca uviedla, že „kvôli reklamnej nálepke nevedela odhadnúť vek kupujúceho, čo ľutuje“. Pri kontrole prítomný aj vedúci prevádzkovej jednotky, ktorý tiež do inšpekčného záznamu uviedol, že vek kupujúceho nedokáže predavačka s presnosťou určiť kvôli reklamnej nálepke, cez ktorú nie je poriadne vidieť na zákazníka.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z. z. kontrolu dodržiavania tohto zákona sú povinné vykonávať tieto kontrolné orgány:

- a) Slovenská obchodná inšpekcia,
- b) Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky,
- c) orgány štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva (ďalej len "orgány verejného zdravotníctva"),
- d) obec,

- e) prevádzkovatelia železničnej, autobusovej a ostatnej pravidelnej osobnej dopravy,
- f) Policajný zbor.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu za prítomnosti maloletej osoby.

Podľa ustanovenia § 12 zákona č. 128/2002 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 správneho poriadku správny orgán je povinný urobiť opatrenie, aby sa postupom podľa odsekov 1 a 2 nesprístupnila utajovaná skutočnosť, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo alebo neporušila zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.

Podľa ustanovenia § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Ako vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z., predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je zakázaný, pričom kontrolou dodržiavania tohto zákazu je okrem iných orgánov zákonom zmocnená aj Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá kontrolu vnútorného trhu vykonáva prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú jej zamestnancami. Povaha kontroly dodržiavania § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. je priamo závislá od povahy zákazu v ňom ustanoveného. Rešpektovanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je reálne možné skontrolovať iba tak, že v rámci kontroly je vykonaný pokus nákupu tabakových výrobkov priamo osobou mladšou ako 18 rokov.

Za týmto účelom bolo do zákona č. 128/2002 Z. z. inkorporované vyššie citované ustanovenie § 5 ods. 3, a to zákonom č. 142/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinným od 1. júla 2013. Cieľom tejto zákonnej úpravy bolo umožniť Slovenskej obchodnej inšpekcii reálne naplnenie jej zákonných povinností.

Žalobca namieta, že doslovné znenie ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. umožňuje len prítomnosť maloletej osoby pri kontrole predaja tabakových výrobkov, nie však aktívnu účasť vo forme vykonania nákupu. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu uvádza, že len samotná prítomnosť maloletej osoby pri kontrole by bola neúčelná a postrádala by akýkoľvek zmysel. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť reálnu kontrolu predaja tabakových výrobkov a formálny spôsob vykonania tejto kontroly zastrešiť zákonným rámcom. Vzhľadom na to, že jediným možným spôsobom preverenia dodržiavania zákazu ustanoveného v § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. je nákup tabakových výrobkov osobou mladšou ako 18 rokov (keďže je zakázaný predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov), potom je nepochybné, že umožnením prítomnosti maloletej osoby pri kontrole nemohol mať zákonodarca na mysli nič iné, ako umožniť realizáciu kontrolného nákupu samotnou maloletou osobou.

Najvyšší súd, rovnako ako krajský súd konajúci vo veci, konštatuje, že žalovaný pri vykonaní kontroly dodržal zákonný postup a splnenie podmienky uvedenej v § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. je preukázané. Predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby, ktorá vykonala kontrolný nákup, bol udelený a je uložený v zapečatenej obálke v administratívnom spise. Písomný súhlas bol nepochybne daný vopred (pred uskutočnenou kontrolou), a to dňa 16. júla 2013. Najvyšší súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že inšpektori mali priamo pri kontrole preukázať, že majú k dispozícii súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby, ktorej boli cigarety odpredané. Takáto povinnosť im z právneho predpisu nevyplýva a nie je daná oprávnenosť takejto požiadavky z hľadiska naplnenia zákonnej formy vykonanej kontroly. Identifikácia maloletej osoby v inšpekčnom zázname (B. F. vo veku 13 rokov) je zhodná s jej identifikáciou v udelenom písomnom súhlase zo 16. júla 2013 a neexistuje dôvod mať pochybnosti o tom, že kontrolný nákup vykonala uvedená maloletá osoba. Pochybnosti v tomto zmysle nevyslovili ani osoby prítomné pri kontrole na strane kontrolovaného subjektu.

Najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (ako správny orgán prvého stupňa) nemá spôsobilosť na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí súhlasu podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. bez splnomocnenia štatutárneho zástupcu Slovenskej obchodnej inšpekcie. Orgánom štátnej správy zriadeným na základe zákona je Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave a inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (pre Bratislavský kraj, Trnavský kraj, Trenčiansky kraj, Nitriansky kraj, Žilinský kraj, Banskobystrický kraj, Prešovský kraj a Košický kraj). To, že sú inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie podriadené Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, neznamená, že nedisponujú právnou subjektivitou. Vzhľadom na to, že inšpektorát je ako správny orgán prvého stupňa oprávnený samostatne rozhodovať pri kontrole vnútorného trhu a ukladať aj sankcie, či opatrenia v súvislosti s vykonávanou kontrolou, potom je nepochybné, že tento orgán má aj právomoc zabezpečiť si splnenie podmienok pre výkon kontroly, ktorou je aj súhlas podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z.

Pokiaľ ide o zákonné náležitosti výroku rozhodnutia žalovaného a v tejto súvislosti vyslovenú námietku žalobcu o chýbajúcej konkretizácii skutku, najvyšší súd s poukazom na citované ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku uvádza, že spôsob rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu je ustanovený priamo v zákone a z jeho znenia možno priamo odvodzovať aj znenie výroku rozhodnutia vydaného odvolacím správnym orgánom vo veci samej. Jedným z možných spôsobov rozhodnutia v odvolacom konaní je zamietnutie odvolania a potvrdenie napadnutého rozhodnutia, tak ako to bolo aj v prejednávanej veci. Rozhodnutie žalovaného bolo vydané vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj a z jeho výroku malo byť v zmysle správneho poriadku zrejmé to, či napadnuté rozhodnutie ruší, mení alebo potvrdzuje. Táto zákonná požiadavka bola v prejednávanej veci jednoznačne splnená. Ak druhostupňový správny orgán napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdzuje (tak ako tomu bolo v prejednávanej veci), znamená to, že jednoznačne platí výrok prvostupňového rozhodnutia, z ktorého má byť zrejmé rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej (v prejednávanej veci je to uloženie sankcie za zistené porušenie zákona). Výrok prvostupňového rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj je konkrétny a určitý (jeho formálne nedostatky nenamietal ani žalobca) a ako taký sa potvrdením rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj v celosti stáva materiálnou súčasťou druhostupňového rozhodnutia žalovaného. Požiadavka žalovaného, aby aj výrok druhostupňového rozhodnutia obsahoval konkretizáciu skutku, za ktorý bola žalobcovi uložená sankcia, je neopodstatnená, bez opory v normatívnej právnej úprave.

K návrhu žalobcu, aby najvyšší súd postupom v zmysle § 250j ods. 5 O.s.p. zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného tak, že zníži výšku uloženej sankcie na sumu 331 eur, najvyšší súd uvádza, že v prvom rade bolo v súlade s koncentračnou zásadou povinnosťou žalobcu uviesť všetky dôvody nezákonnosti ako aj konečný návrh vo veci v žalobe, resp. v lehote podľa § 250b O.s.p. Žalobca, ktorý je v konaní kvalifikovane právne zastúpený advokátom, v žalobe ani v celom priebehu konania na krajskom súde nespochybnil zákonnosť a správnosť postupu pri určovaní výšky pokuty. Najvyšší súd nepovažoval za preukázané dôvody na zmenu rozhodnutia o výške pokuty, ktorá bola stanovená na základe dostatočne odôvodnenej správnej úvahy, a ktorá nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (§245 ods. 2 O.s.p.). Námietku nesprístupnenia zmluvy o udelení súhlasu zákonným zástupcom v nadväznosti na všeobecne formulované spochybnenie zákonnosti výsledkov kontroly nepovažoval najvyšší súd vzhľadom na uvedené za právne relevantnú.

Po preskúmaní veci najvyšší súd zhodne so závermi krajského súdu konštatuje, že postup a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bol v súlade so zákonom, rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov sú určité a náležite odôvodnené a v konaní neboli zistené dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/134/2014-36 z 28. mája 2015 podľa § 250ja ods. 3 vety druhej v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods.1, veta prvá O.s.p a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok. (§ 246c O.s.p.)